Dosar nr. 1-402/2025
1-25091554-48-1-10102025

Sentința
în numele Legii

16 iunie 2026 mun. Strășeni
Judecătoria Strășeni (sediul central)
Instanța compusă din:
Președintele ședinței, judecător, Iana Talmaci
Grefieri Marina Strîmbanu, Corina Botnari, Adriana Baiuș
Cu participarea:
Acuzatorului de stat Vremea Alexandra
Apărătorilor Liliana Panuș, Rusu Serghei

a examinat în ședință de judecată publică, în baza probelor administrate în faza de urmărire penală, în limba română, cauza penală în privința lui:

Lisnic Dan *****născut la *****, IDNP *****, originar din *****, domiciliat în *****, studii medii incomplete, celibatar, fără persoane la întreținere, neangajat în câmpul muncii, nesupus militar, anterior nejudecat, cetățean al Republicii Moldova,

învinuit în comiterea infracțiunii prevăzute la art. 264 alin. (4) Cod penal.
Perioada examinării cauzei în instanța de judecată: 13 octombrie 2025 – 16 iunie 2026.
Procedura de citare legală executată;

Acuzatorul de stat Vremea Alexandra, în cadrul dezbaterilor judiciare a solicitat a-l recunoaște vinovat pe Lisnic Dan *****de comiterea infracțiunii prevăzute la art. 264 alin. (4) din Codul penal și a stabili în privința acestuia pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 4 ani, cu executare în penitenciar de tip deschis, cu anularea dreptului de a conduce mijloace de transport.

Totodată, a solicitat încasarea cheltuielilor judiciare pentru efectuarea expertizelor în sumă de 3878 lei din contul inculpatului în beneficiul statului.

Apărătorul Panuș Liliana, acționând în interesele inculpatului Lisnic Dan, a solicitat instanței aplicarea unei pedepse sub limita minimă prevăzută de lege, cu suspendarea condiționată a executării acesteia în temeiul art. 90 Cod penal. În susținerea poziției sale, a arătat că inculpatul și-a recunoscut integral vina atât în faza de urmărire penală, cât și în cadrul cercetării judecătorești, a manifestat o atitudine sinceră de căință și a colaborat cu organele de drept pe tot parcursul procesului penal. Apărătorul a menționat că, prin intermediul inculpatului

și al familiei acestuia, au fost întreprinse măsuri pentru repararea prejudiciului cauzat, fiind achitate sume bănești în beneficiul succesorului victimei. Totodată, a invocat faptul că partea vătămată Chiosa Marin nu are pretenții față de inculpat, iar succesorul victimei a confirmat în ședința de judecată primirea unor despăgubiri atât din partea asigurătorului, cât și din partea familiei inculpatului. Referitor la individualizarea pedepsei, apărătorul a subliniat că infracțiunea imputată a fost săvârșită din imprudență, inculpatul se află în categoria de vârstă a tinerilor cuprinși între 18 și 21 de ani, nu a fost anterior atras la răspundere penală sau contravențională și se caracterizează pozitiv. În aceste condiții, a apreciat că scopul pedepsei poate fi atins fără executarea efectivă a acesteia, prin aplicarea unei pedepse mai blânde și suspendarea condiționată a executării, ceea ce i-ar permite inculpatului să desfășoare activitate de muncă și să contribuie în continuare la repararea prejudiciului cauzat.

Succesorul părții vătămate, Calancea Galina a susținut acțiunea civilă înaintată de reprezentantul acesteia, avocatul Rusu Serghei, adăugînd că nu are pretenții față de compania de asigurări. Are pretenții doar față de inculpat deoarece în urma accidentului de care este vinovat, a decedat fiica ei. Mai susține că au primit bani din partea familiei inculpatului însă dorește să i se mai achite deasupra.

Inculpatul Lisnic Dan, folosindu-se de dreptul de a se expune în cadrul ultimului cuvînt și-a expus părerile de rău față de cele comise.

A constatat:

Lisnic Dan *****, nedeţinând permis de conducere valabil pentru categoria din care face parte autovehiculul condus, la data de 19.06.2025, în jurul orelor 23.30, fiind antrenat în traficul rutier în calitate de conducător a unui mijloc de transport, conducând automobilul de model „Toyota Auris” cu ***** pe sectorul de drum din centrul satului Zubreşti spre ieşirea din sat. Zubreşti, manifestând o intenţie criminală în raport cu exigenţele Regulamentului Circulaţiei Rutiere nr. 357 din 13.05.2009 în timp ce în automobil împreună cu el se afla în calitate de pasager cet. Chiosa Marin, a încălcat prevederile Regulamentului circulaţiei rutiere şi anume prevederile pct. 10 alin.(2) lit. a) care prevede că: ”Persoana care conduce un autovehicul trebuie să posede şi, la cererea poliţistului, este obligată să înmâneze pentru control: a) permisul de conducere perfectat pe numele său, valabil pentru categoria (subcategoria) din care face parte autovehiculul condus...”, precum şi pct.45 alin.(i) lit. a), b), c) şi d) şi alin.(2) care stabilesc că: „Conducătorul trebuie să conducă vehiculul în conformitate cu limita de viteză stabilită, ţinând permanent seama de următorii factori: a) starea psihofiziologică ce influenţează atenţia şi reacţia; b) dexteritatea în conducere care i-ar permite să prevadă situaţiile periculoase; c) starea tehnică a vehiculului şi particularităţile încărcăturii; d) situaţia rutieră.nic”, art. 23 alin.(3) lit. a) a Legii nr.131 din 07.06.2007 privind siguranţa traficului rutier care stabileşte „Conducătorul de autovehicul este obligat: să cunoască şi să respecte Regulamentul circulaţiei rutiere”, urmare a cărui fapt, nu a manifestat dexteritate în conducere, care iar permite să prevadă situaţiile periculoase, a pierdut controlul asupra volanului, a derapat de pe traseu, tamponând pietonul Calancea Virginia care se deplasa regulamentar pe trotuar, ulterior lovindu-se într-un gard.

În rezultatul tamponării pasagerului Chiosa Marin i-au fost cauzate vătămări corporale sub formă de: TCCÎCC plagă contuză în regiunea occipitală, iar pietonul Calancea Virginia în rezultatul tamponării a decedat la faţa locului.

Astfel, prin acţiunile sale, Lisnic Dan *****a comis infracţiunea prevăzută de art.264 alin.(4) Cod Penal al R. Moldova -„încălcarea regulilor de securitate a circulaţiei sau de exploatare a mijloacelor de transport de către persoana care conduce mijlocul de transport”, adică încălcarea regulilor de securitate a circulaţiei sau de exploatare a mijlocului de transport de către

persoana care conduce mijlocul de transport, încălcare ce a cauzat din imprudenţă vătămarea gravă a integrităţii corporale şi decesul unei persoane, săvârşită de către o persoană care nu deţine permis de conducere.

În cadrul ședinței preliminare, inculpatul Lisnic Dan *****a înaintat instanței cerere privind examinarea cauzei în procedură simplificată, în conformitate cu prevederile art. 364[1] Codul de procedură penală, invocând că recunoaște în totalitate fapta incriminată în rechizitoriu, recunoaște probele administrate la faza de urmărire penală și nu solicită administrarea de noi probe.

Acuzatorul de stat Vremea Alexandra nu a obiectat împotriva admiterii cererii și examinării cauzei în respectiva procedură, indicând că este un drept al inculpatului, precum și un beneficiu al acestuia la o pedeapsă cu diminuarea limitelor stabilite de norma de incriminare.

Conform prevederilor art. 364[1] alin. (1) din Codul de procedură penală, până la începerea cercetării judecătorești, inculpatul persoană fizică poate declara, personal prin înscris autentic, că recunoaște săvârșirea faptelor indicate în rechizitoriu și solicită ca judecata să se facă pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală.

Potrivit art.1[1] judecarea cauzelor penale privind infracțiunile pentru care legea prevede pedeapsa cu detențiune pe viață nu poate avea loc pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală. La fel, instanța nu a constatat excepții legale cu privire la categoria infracțiunilor la examinarea căror poate fi aplicată instituția procedurii respective.

Instanța reține că, potrivit art. 364[1] din Codul de procedură penală, inculpatul are posibilitatea să solicite judecarea cauzei în baza probelor administrate în cursul urmăririi penale, dacă își recunoaște vina și consimte expres cu privire la aplicarea acestei proceduri simplificate. Cererea trebuie să fie formulată personal, în mod liber și neechivoc, cu respectarea garanțiilor procesuale.

În prezenta cauză, inculpatul a înaintat o cerere scrisă, semnată personal, prin care a solicitat ca judecarea cauzei să se desfășoare în baza materialelor din urmărirea penală, recunoscându-și integral vinovăția pentru fapta imputată. Semnătura olografă, aplicată în mod autentic de inculpat, exprimă fără echivoc consimțământul acestuia și constituie o manifestare de voință validă și suficientă pentru aplicarea dispozițiilor art. 364[1] din Codul de procedură penală.

Pe acest temei, instanța a admis prin încheiere cererea inculpatului, întrucât au fost respectate cerințele de formă și fond prevăzute de lege pentru aplicarea procedurii simplificate.

Examinând materialele cauzei, instanța constată că materialul probator acumulat în faza de urmărire penală este complet, clar și suficient pentru stabilirea situației de fapt, a elementelor constitutive ale infracțiunii, precum și pentru evaluarea circumstanțelor personale ale inculpatului.

Astfel, actele procesuale administrate demonstrează în mod concludent implicarea inculpatului în comiterea faptei, iar datele despre persoana acestuia – inclusiv conduita anterioară, nivelul de instruire, mediul social și alte circumstanțe relevante – sunt suficiente pentru individualizarea și stabilirea unei pedepse proporționale, cu respectarea principiului echității sancționatorii.

Totodată, instanța nu a identificat în prezenta cauză niciun viciu de procedură, nulitate absolută ori alt temei de natură să afecteze legalitatea actelor procesuale ori a probelor administrate în faza urmăririi penale. De asemenea, drepturile și garanțiile procesuale ale inculpatului au fost respectate pe deplin.

În concluzie, instanța consideră că sunt întrunite condițiile legale și procesuale pentru aplicarea procedurii simplificate de judecare a cauzei în baza probelor administrate în cadrul

urmăririi penale, iar cererea formulată de inculpat a fost admisă în mod întemeiat.

Fiind audiat în cadrul ședinței de judecată potrivit regulilor de audiere a martorului inculpatul **Lisnic Dan** a comunicat instanței de judecată că recunoaște vina în cele incriminate. Nu deține permis de conducere și nici nu a avut. Pe victimă nu a cunoscut-o, partea vătămată Chiosa Marin este prietenul său. Automobilul de model Toyota Auris cu *****, pe care l-a condus este al tatălui. S-au pornit acasă de la Zubrești, nu au avut o direcție specială de deplasare. Era împreună cu prietenul Chiosa Marin care era pe bancheta din față. Venea din partea de sus al satului, se deplasa spre centru. Nu consumase băuturi alcoolice. În centrul satului a pierdut controlul automobilului. S-a lovit într-o bordură și l-a aruncat pe acostament. A lovit un pieton. Nu a văzut dar a simțit că a lovit pe cineva. Era aproximativ ora 23:30. Era întuneric. Acolo este iluminație stradală. Asta a fost la 19 iunie 2025. S-au oprit într-un gard. A pierdut cunoștința, nu ține minte dacă avea centura pusă.

La întrebările acuzatorului de stat, a comunicat că nu a achitat prejudiciul familiei Chiosa pentru că nu au cerut.

La întrebările apărătorului Liliana Panuș, a comunicat că îi pare rău de cele comise. A stat undeva o săptămână în spital. A achitat prejudicii familiei răposate undeva 150 000 lei. La moment activează în calitate de hamal la hamal.md. Este de acord să achite. Înțelege că trebuie să achite. /f. d. 144/

Deși inculpatul Lisnic Dan *****își recunoaște vinovăția în comiterea acestei infracțiuni, culpabilitatea lui în comiterea faptei prejudiciabile care îi este incriminată este pe deplin dovedită și prin probele considerate a fi admisibile, pertinente și concludente, care au fost acumulate în cadrul urmăririi penale, și anume:

Declarațiile succesorului părții vătămate Calancea Galina, care a declarat că este mama cet. Calancea Virginia, *****, care a decedat în urma accidentului rutier din data de 19.06.2025. Comunică că despre accidentul dat a aflat de la soțul ei, Calancea Ion, care, în dimineața zilei de 20.06.2025, i-a comunicat vestea rea. La acel moment se afla acasă. Nu cunoaște multe detalii despre accident, dar știe că vinovat se face cet. Lisnic Dan. Cunoaște că, în urma accidentului dat, fiica ei a fost lovită de automobil și a decedat la fața locului. Comunică că fiica ei are doi copii minori, *****, și *****; la moment, nepoții se află la ea acasă și ea este persoana care are grijă de ei, fiind oficial tutorele acestora. Față de cet. Lisnic Dan nu are pretenții, vrea doar să achite un prejudiciu pentru faptul decesului copilului ei./f.d. 53-54/

Declarațiile victimei Chiosa Marin, care a declarat că nu mai ține minte nimic din cele întâmplate în ziua respectivă, ține minte doar că până la amiază a fost la frizerie în orașul Strășeni, după care nu își aduce aminte nimic. Cu Lisnic Dan sunt prieteni foarte buni de mult timp, la data de 18.06.2025 a fost ziua de naștere a lui, însă nu a sărbătorit-o din motiv că urma să o facă pe data de 20.06.2025. Își amintește că, în seara aceea, la data de 18.06.2025, ei s-au întâlnit cu el în sat și acesta nu era servit, nu a fost cu mașina, ci pe jos. Menționează că detaliile despre ziua de 19.06.2025 nu le ține minte, nu cunoaște unde s-au întâlnit cu el și pe unde s-au plimbat, posibil din cauza traumelor suferite i s-au șters din memorie./f.d. 28-30/

Prin mijloacele materiale de probă anexate la materialele cauzei penale:

Conținutul procesului-verbal de cercetare la fața locului a accidentului și al schiței accidentului rutier din 20.06.2025, prin care s-a stabilit că anume șoferul Lisnic Dan, cu automobilul de model „Toyota Auris” cu *****, a derapat de pe traseu, tamponând pe trotuar pietonul Calancea Virginia./f.d. 7-18/

Conținutul certificatului de constatare a stării de ebrietate din 26.09.2025, prin care se constată faptul că, în rezultatul analizei de sânge prelevate la data de 20.06.2025, ora 02:20, de la Lisnic Dan pentru determinarea alcoolemiei, aceasta constituie 0,00 g/l./f.d. 23/

Conținutul procesului-verbal de examinare a obiectului (Copia informației privind rezultatul analizei de sânge colectate la 20.06.2025 de la cet. Lisnic Dan, a.n. 2007) din 26.09.2025, cu rezultatul final de 0,00 mg/l./f.d. 24/

Conținutul raportului de expertiză judiciară nr. *****din 09.09.2025, unde la compartimentul concluzii este menționat: 1., 2. La examinarea medico-legală a documentelor medicale prezentate pe numele cet. Chiosa Marin, *****, s-a constatat: traumă cranio-cerebrală închisă, comoție cerebrală, plagă contuză în regiunea occipitală, hematom subcutanat parietal pe dreapta, contuzie pulmonară minimală pe dreapta, care au fost cauzate în rezultatul acțiunii traumatice a unui obiect contondent dur, prin mecanism de lovire, posibil în perioada de timp indicată, condiționează dereglarea sănătății de scurtă durată și, în baza acestui criteriu, se califică ca vătămare ușoară a integrității corporale sau a sănătății. Diagnosticul clinic: „Hemoragie epidurală. Fractura bolții craniene. Hemoragie subdurală traumatică" nu a fost confirmat la examenul suplimentar al imaginilor tomografiei computerizate a creierului, din care motiv nu se supune aprecierii medico-legale.

Regiunile anatomice unde au fost constatate leziunile corporale sunt accesibile pentru mâna proprie./f.d. 37-40/

Conținutul raportului de expertiză judiciară nr. *****din 30.07.2025, unde la compartimentul concluzii este menționat: Decesul cet. Calancea Virginia, *****, a survenit în rezultatul hemoragiei interne și externe, ca consecință a traumatismului asociat al capului, toracelui, abdomenului, bazinului și membrelor, ceea ce se confirmă prin modificările morfologice depistate la examinarea medico-legală și adeverite prin examenul histologic. 2., 3., 4., 5., 6. La examinarea medico-legală a cadavrului s-au depistat următoarele leziuni corporale: excoriații, echimoze, plăgi contuze în regiunea capului, revărsate sanguine în țesuturile moi pericraniene, revărsate sanguine subarahnoidiene, sânge în ventriculii cerebrali, echimoze și excoriații la nivelul trunchiului, revărsate sanguine în regiunea spatelui, fracturi costale bilaterale pe mai multe linii anatomice, cu revărsate sanguine în țesuturile moi adiacente fracturilor, cu lezarea pleurei parietale, contuzia pulmonilor, rupturi multiple ale parenchimului hepatic, lezarea parenchimului hepatic, lezarea splinei, echimoze, excoriații, plagă ruptă la nivelul membrelor superioare și inferioare, dehiscență sacro-iliacă dreaptă, fractură deschisă a osului femural drept, revărsate sanguine în țesuturile moi adiacente fracturilor – leziuni ce au fost produse intravital, la acțiunea traumatică a unui corp (corpuri) contondent(e) dur(e) sau la lovirea de un asemenea corp (corpuri), posibil de părțile proeminente ale unității de transport aflate în mișcare; se exclude producerea lor prin automutilare sau în rezultatul căderii din poziție ortostatică, au legătură cauzală directă cu survenirea decesului și, în comun, ca periculoase pentru viață, se califică ca vătămare gravă a integrității corporale sau a sănătății. În proba de sânge prelevată de la cadavrul cet. Calancea Virginia nu s-a depistat alcool etilic. Surogate de alcool nu s-au depistat./f. d. 59-62/

Prin urmare, în conformitate cu art. 101 alin. (1), (2) Cod de procedură penală, fiecare probă urmează să fie apreciată din punct de vedere al pertinenței, concludentei, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu – din punct de vedere al coroborării lor. Judecătorul apreciază probele conform propriei convingeri, formate în urma examinării lor în ansamblu, sub toate aspectele și în mod obiectiv, călăuzindu-se de lege.

Din examinarea în ansamblu a declarațiilor date de inculpat și coroborate cu probele acuzării administrate la faza de urmărire penală, instanța constată cu certitudine săvârșirea de către Lisnic Dan *****a faptei, după cum este indicat în rechizitoriu.

Astfel, prin acțiunile sale intenționate, Lisnic Dan *****a comis infracţiunea prevăzută de art.264 alin.(4) Cod Penal al R. Moldova - „încălcarea regulilor de securitate a circulaţiei sau de exploatare a mijloacelor de transport de către persoana care conduce mijlocul de transport”, adică încălcarea regulilor de securitate a circulaţiei sau de exploatare a mijlocului de transport de către persoana care conduce mijlocul de transport, încălcare ce a cauzat din imprudenţă vătămarea gravă a integrităţii corporale şi decesul unei persoane, săvârşită de către o persoană care nu deţine permis de conducere.

Potrivit art. 51 din Codul penal, temeiul real al răspunderii penale îl constituie fapta prejudiciabilă săvârșită, iar componența infracțiunii, prevăzută de legea penală, reprezintă temeiul juridic al răspunderii penale. În acest sens, instanța are obligația de a verifica întrunirea în fapta imputată inculpatului a tuturor elementelor constitutive ale infracțiunii prevăzute de art. 264 alin. (4) din Codul penal.

Obiectul juridic special al infracțiunii prevăzute la art. 264 alin. (4) din Codul penal îl constituie relațiile sociale referitoare la siguranța circulației și exploatării mijloacelor de transport, sub aspectul asigurării ordinii și disciplinei rutiere, precum și al protecției vieții și integrității corporale a participanților la trafic.

Această normă penală are un caracter de protecție a securității rutiere, fiind instituită pentru a preveni producerea accidentelor de circulație și a proteja viața și sănătatea persoanelor implicate în trafic, în special în situațiile în care conducătorul auto nu deține dreptul legal de a conduce, fapt ce amplifică semnificativ gradul de pericol social.

În continuare, instanța reține că obiectul juridic special al infracțiunii analizate este unul complex: obiectul juridic principal îl constituie relațiile sociale cu privire la siguranța traficului rutier, iar obiectul juridic secundar îl formează relațiile sociale cu privire la viața și sănătatea persoanei.

Obiectul material al infracțiunii îl constituie corpul persoanei, asupra căruia se răsfrâng urmările prejudiciabile ale faptei.

Latura obiectivă a infracțiunii prevăzute de art. 264 alin. (4) din Codul penal se realizează prin: 1) fapta prejudiciabilă constând în acțiunea de încălcare a regulilor de securitate a circulației rutiere; 2) urmările prejudiciabile sub forma vătămării grave a integrității corporale sau a sănătății ori a decesului unei persoane; 3) legătura de cauzalitate dintre faptă și urmări; 4) mijlocul de săvârșire – mijlocul de transport.

Conform art. 132 din Codul penal, prin **mijloace de transport** se înțeleg toate tipurile de automobile și alte vehicule mecanice destinate deplasării pe drumurile publice.

Infracțiunea prevăzută de art. 264 alin. (4) din Codul penal este o infracțiune **materială**, considerată consumată din momentul producerii urmărilor prejudiciabile.

Sub aspectul **laturii subiective**, infracțiunea se săvârșește din imprudență față de urmările prejudiciabile, iar față de fapta de încălcare a regulilor de circulație se poate manifesta intenția sau imprudența.

Subiectul infracțiunii este persoana fizică responsabilă, care a atins vârsta de 16 ani și care conduce un mijloc de transport, indiferent de deținerea permisului de conducere, lipsa acestuia constituind o circumstanță agravantă prevăzută de lege.

Raportând aceste considerații la speță, instanța constată că **latura obiectivă** a infracțiunii s-a realizat prin acțiunile inculpatului Lisnic Dan *****, care, la data de 19.06.2025, în jurul orei

23:30, nedeținând permis de conducere valabil pentru categoria din care face parte autovehiculul condus, a condus automobilul de model „Toyota Auris” cu ***** pe sectorul de drum din centrul satului Zubrești, încălcând obligațiile prevăzute de Regulamentul circulației rutiere.

În mod concret, inculpatul a încălcat prevederile pct. 10 alin. (2) lit. a) din Regulamentul circulației rutiere, prin faptul că nu deținea permis de conducere valabil, precum și prevederile pct. 45 alin. (1) lit. a), b), c), d) și alin. (2), neadaptând conduita de conducere la condițiile de drum, situația rutieră și particularitățile tehnice ale vehiculului, manifestând lipsă de prudență și dexteritate în conducere.

Instanța reține că inculpatul nu a manifestat diligența necesară pentru a preveni situațiile periculoase, pierzând controlul asupra direcției de deplasare a autovehiculului, care a derapat de pe carosabil, a tamponat un pieton care se deplasa regulamentar pe trotuar, ulterior lovindu-se într-un gard.

În rezultatul accidentului rutier, pasagerului Chiosa Marin i-au fost cauzate vătămări corporale sub formă de traumatism cranio-cerebral închis și plagă contuză în regiunea occipitală, iar pietonul Calancea Virginia a decedat la fața locului.

Potrivit raportului de expertiză medico-legală, decesul victimei Calancea Virginia a survenit în urma hemoragiei interne și externe cauzate de traumatismul asociat al mai multor regiuni anatomice, leziuni ce prezintă legătură cauzală directă cu survenirea decesului și se califică drept vătămare gravă a integrității corporale sau a sănătății.

Astfel, instanța constată existența unei legături de cauzalitate directe între încălcările admise de inculpat și urmările prejudiciabile survenite, întrucât anume conduita rutieră neconformă a acestuia a generat producerea accidentului și consecințele acestuia.

Sub aspectul **laturii subiective**, instanța reține că inculpatul a acționat cu imprudență în raport cu urmările prejudiciabile, manifestând încredere exagerată în capacitatea sa de a controla autovehiculul, deși nu deținea permis de conducere și nu poseda aptitudinile necesare conducerii în siguranță a mijlocului de transport.

Subiectul infracțiunii întrunește condițiile legale, inculpatul Lisnic Dan *****fiind persoană fizică responsabilă, în vârstă de peste 16 ani, care a condus efectiv mijlocul de transport implicat în accident.

Prin urmare, instanța conchide că acțiunile inculpatului Lisnic Dan *****au fost corect încadrate în baza art. 264 alin. (4) din Codul penal al Republicii Moldova, respectiv încălcarea regulilor de securitate a circulației de către o persoană care conduce mijlocul de transport, încălcare ce a cauzat din imprudență vătămarea gravă a integrității corporale și decesul unei persoane, săvârșită de către o persoană care nu deține permis de conducere.

Conform art. 61 alin. (1) și (2) Cod penal, instanța reține că pedeapsa penală este o măsură de constrângere statală și un mijloc de corectare și reeducare a condamnatului cese aplică de instanțele de judecată, în numele legii, persoanelor ce au săvârșit infracțiuni, cauzând anumite lipsuri și restricții drepturilor lor.

Pedeapsa are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnatului cât și a altor persoane. Executarea pedepsei nu trebuie să cauzeze suferințe fizice și nici să înjosească demnitatea persoanei condamnate.

La stabilirea categoriei şi termenului pedepsei, instanţa de judecată, în conformitate cu prevederile art. 7, 75 Cod penal, va ţine cont de gravitatea infracţiunii săvârşite, de motivul acesteia, de circumstanţele ce-l caracterizează pe inculpat, de circumstanţele cauzei, care atenuează ori agravează răspunderea, precum şi de influenţa pedepsei aplicate asupra corectării şi

reeducării vinovatului.

În cadrul individualizării pedepsei, instanţa de judecată ține cont și de regula nr. 6 din Recomandarea NR. R (92) 16 a Comitetului de miniştri către statele membre referitoare la regulile europene asupra sancţiunilor aplicate în comunitate, adoptată de Comitetul de Miniştri în 19 octombrie 1992, cu ocazia celei de a 482-a reuniune a Delegaţiilor de Miniştri, potrivit căreia „natura şi durata sancţiunilor şi măsurilor aplicate în comunitate trebuie de asemenea să fie proporţională cu gravitatea infracţiunii pentru care un delincvent a fost condamnat sau o persoană este inculpată, cât și cu situația personală a acesteia”.

În ceea ce privește circumstanțele care influențează individualizarea pedepsei, instanța reține că în cauză nu au fost constatate circumstanțe agravante prevăzute de art. 77 Cod penal.

Totodată, deși circumstanțele reținute în privința inculpatului Lisnic Dan nu se încadrează formal în categoria circumstanțelor atenuante prevăzute de art. 76 Cod penal, instanța apreciază că acestea urmează a fi valorificate la individualizarea pedepsei și la examinarea posibilității aplicării dispozițiilor art. 79 Cod penal.

În acest sens, instanța va ține cont de recunoașterea integrală a vinovăției, de atitudinea critică manifestată față de fapta comisă, de regretul sincer exprimat în ședința de judecată, de lipsa antecedentelor penale, de caracterizarea pozitivă a inculpatului, de repararea parțială benevolă a prejudiciului cauzat, precum și de vârsta apropiată de minorat a acestuia la momentul comiterii infracțiunii.

Aceste împrejurări urmează a fi apreciate în ansamblu la individualizarea pedepsei și la verificarea existenței circumstanțelor excepționale prevăzute de art. 79 Cod penal.

Analizând personalitatea inculpatului Lisnic Dan *****, instanța reține că acesta se caracterizează pozitiv la locul de trai, ceea ce denotă un comportament social acceptabil în comunitate și o atitudine general conformă normelor de conviețuire socială.

Totodată, instanța constată că inculpatul nu se află la evidența medicului narcolog și psihiatru, ceea ce exclude existența unor afecțiuni sau dependențe care ar putea influența discernământul ori capacitatea de apreciere a faptelor sale la momentul comiterii infracțiunii.

De asemenea, din materialele cauzei rezultă că inculpatul nu a fost anterior tras la răspundere penală, neavând antecedente penale, fapt ce atestă lipsa unui comportament infracțional anterior și indică o conduită generală fără abateri de natură penală până la săvârșirea faptei din prezenta cauză.

În ansamblu, aceste circumstanțe caracterizează personalitatea inculpatului ca fiind una fără antecedente penale și fără factori medicali relevanți care ar putea influența negativ capacitatea de responsabilizare, aspecte ce urmează a fi avute în vedere la individualizarea pedepsei.

În prezenta cauză, instanța va proceda la individualizarea pedepsei în strictă conformitate cu aceste exigențe legale, urmărind aplicarea unei sancțiuni juste, proporționale și eficiente, care să corespundă atât finalității represive, cât și funcției educative a răspunderii penale.

Astfel, instanța reține că încălcarea regulilor de securitate a circulaţiei sau de exploatare a mijlocului de transport de către persoana care conduce mijlocul de transport, ce a cauzat din imprudenţă vătămarea gravă a integrității corporale şi decesul unei persoane, săvârşită de către o persoană care nu deține permis de conducere *se pedepseşte cu închisoare de la 4 la 8 ani cu anularea dreptului de a conduce mijloace de transport.*

În temeiul art. 8 Cod Penal, caracterul infracţional al faptei şi pedeapsa pentru aceasta se stabilesc de legea penală în vigoare la momentul săvîrşirii faptei.

La caz, pornind de la natura și gravitatea faptelor comise, care este catalogată ca una gravă, în contextul circumstanțelor reale de săvârșire a infracțiunii și a celor personale ale inculpatului, ținând cont de scopul pedepsei, instanța de judecată consideră, că în privința inculpatului Lisnic Dan *****poate fi aplicată pedeapsa sub formă de închisoare, având în vedere inclusiv prevederile art.61 alin.(2) Cod penal, care statuează, că pedeapsa penală are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnatului, cât și a altor persoane.

Determinând felul pedepsei, instanța de judecată consideră necesar de a stabili cuantumul pedepsei.

În acest sens, analizând materialele dosarului instanța atestă că, inculpatul a recunoscut integral vina, solicitând examinarea cauzei în ordinea prevăzută de art. 364^1 Cod de procedură penală.

Prin urmare, la stabilirea pedepsei pentru speță au incidență prevederile art. 80^1 Cod penal.

Conform art. 80^1 alin. (2) Cod de procedură penală, în cazul în care inculpatul a recunoscut săvârșirea faptelor indicate în rechizitoriu pentru infracțiunile prevăzute la art.181^1–182, 239–240, 242^1 , 242^2 , 256, art.264 alin.(2), (4), (6), art.264^1, 324–335^1, 370 și a solicitat ca judecata să se facă pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, acesta beneficiază de reducerea cu o pătrime doar a limitei maxime de pedeapsă prevăzute în Partea specială a prezentului cod în cazul pedepsei cu amendă, cu muncă neremunerată în folosul comunității sau cu închisoare.

Practica judiciară constantă statuează, că prin sintagma „limitelor de pedeapsă prevăzute în Partea specială” legiuitorul a avut în vedere că pedeapsa, în cazul în care este amendă sau închisoare, se reduce cu o pătrime din maximul prevăzut de sancțiune, stabilinduse noi limite cu care trebuie să opereze instanța de judecată la stabilirea pedepsei inculpaților.

În speță, instanța reține că, urmare a aplicării prevederilor art. 80^1 alin. (2) Cod penal, limitele de pedeapsă prevăzute de sancțiunea art. 264 alin. (4) Cod penal urmează a fi reduse prin diminuarea cu o pătrime a limitei maxime a pedepsei cu închisoarea.

Totodată, instanța apreciază că în cauză sunt incidente și prevederile art. 79 alin. (1) și alin. (1^1) Cod penal.

Astfel, deși infracțiunea săvârșită este una gravă, analiza circumstanțelor concrete ale cauzei și a datelor ce caracterizează personalitatea inculpatului relevă existența unui cumul de împrejurări excepționale care micșorează esențial gradul de pericol social al persoanei inculpatului și justifică aplicarea unei pedepse mai blânde decât cea prevăzută de lege.

Instanța reține că inculpatul Lisnic Dan *****a recunoscut integral vinovăția încă din faza incipientă a procesului penal, a solicitat examinarea cauzei în procedura prevăzută de art. 364^1 Cod de procedură penală, a manifestat o atitudine critică față de fapta comisă și a exprimat regret sincer pentru consecințele produse. De asemenea, acesta nu are antecedente penale, se caracterizează pozitiv la locul de trai, nu se află la evidența medicului narcolog sau psihiatru și a întreprins măsuri de reparare a prejudiciului cauzat, achitând benevol familiei victimei decedate suma de 150 000 lei.

La individualizarea pedepsei, instanța pornește de la exigențele art. 61, 75, 76, 79 și 70 Cod penal, precum și de la necesitatea realizării efective a scopurilor răspunderii penale, și anume restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului și prevenirea săvârșirii unor noi infracțiuni.

Instanța reține că infracțiunea prevăzută de art. 264 alin. (4) Cod penal reprezintă una

dintre cele mai grave forme ale infracțiunilor contra securității circulației rutiere, întrucât legiuitorul sancționează nu doar încălcarea regulilor de circulație, ci și producerea unor consecințe excepțional de grave – vătămarea gravă a integrității corporale a unei persoane și decesul unei alte persoane.

În cauza dedusă judecății, consecințele faptei sunt ireversibile. Din culpa inculpatului Lisnic Dan *****, persoana vătămată Calancea Virginia și-a pierdut viața la vârsta de numai 30 de ani, lăsând în urmă doi copii minori. Totodată, pasagerul Chiosa Marin a suferit leziuni corporale, chiar dacă acestea au fost apreciate medico-legal drept vătămări ușoare.

Instanța consideră necesar să accentueze că tragedia produsă nu constituie rezultatul unui simplu accident inevitabil, ci consecința directă a unei conduite profund iresponsabile manifestate de inculpat, care a decis să conducă un autovehicul fără a deține permis de conducere și fără a avea pregătirea legală necesară pentru participarea în siguranță la traficul rutier.

Orice persoană rezonabilă poate și trebuie să prevadă că urcarea la volan fără drept legal de a conduce generează un risc sporit pentru viața și integritatea participanților la trafic. Din această perspectivă, gradul de pericol social al faptei este unul ridicat, iar urmările produse demonstrează în mod elocvent gravitatea încălcărilor admise de inculpat.

În același timp, instanța nu poate ignora circumstanțele favorabile persoanei inculpatului.

Astfel, se constată că Lisnic Dan *****a recunoscut integral vinovăția, a solicitat examinarea cauzei în procedură simplificată, a contribuit la buna desfășurare a procesului penal, a manifestat regret pentru cele întâmplate, nu are antecedente penale, se caracterizează pozitiv și nu a fost anterior în conflict cu legea penală.

De asemenea, instanța reține că la momentul comiterii infracțiunii inculpatul era o persoană foarte tânără, născută în*****, având vârsta cuprinsă între 18 și 21 de ani. Potrivit art. 79 alin. (1) Cod penal, această împrejurare poate fi apreciată drept circumstanță excepțională.

Totodată, din materialele cauzei rezultă că inculpatul și familia acestuia au întreprins anumite măsuri în vederea reparării prejudiciului cauzat, fiind achitată suma de aproximativ 150 000 lei succesorului părții vătămate. Chiar dacă această împrejurare nu înlătură consecințele ireparabile ale infracțiunii și nu poate compensa pierderea unei vieți omenești, ea demonstrează existența unor eforturi reale de asumare a răspunderii pentru cele comise.

Instanța observă că inclusiv succesorul părții vătămate a solicitat aplicarea unei sancțiuni mai blânde, orientate spre repararea prejudiciului și nu spre izolarea îndelungată a inculpatului de societate.

Cu toate acestea, voința părții vătămate ori a succesorului acesteia nu poate substitui obligația instanței de a aplica legea penală. Individualizarea pedepsei nu reprezintă rezultatul unei negocieri între participanții procesului, ci expresia aplicării principiului legalității și a rolului constituțional al instanței de judecată.

În acest context, instanța consideră că sunt incidente dispozițiile art. 79 Cod penal, deoarece cumulul circumstanțelor menționate – vârsta foarte tânără a inculpatului, lipsa antecedentelor penale, recunoașterea vinovăției, conduita procesuală pozitivă, regretul manifestat și măsurile întreprinse pentru repararea prejudiciului – constituie circumstanțe excepționale care diminuează în mod semnificativ necesitatea aplicării unei pedepse în limitele ordinare prevăzute de sancțiunea art. 264 alin. (4) Cod penal.

Din aceste considerente, instanța apreciază justificată aplicarea art. 79 coroborat cu art. 70 Cod penal și stabilirea unei pedepse sub limita minimă prevăzută de lege, sub forma închisorii pe un termen de 3 (trei) ani.

Totodată, instanța examinează posibilitatea aplicării instituției suspendării condiționate a executării pedepsei prevăzută de art. 90 Cod penal.

În acest sens, instanța reține că alin. (4) al art. 90 Cod penal prevede expres:

„Persoanelor care au săvârșit infracțiuni deosebit de grave sau excepțional de grave, persoanelor care au săvârșit infracțiunile prevăzute la art. 165 alin. (1), art. 1661 alin. (2) și (3), art. 171 alin. (2), art. 172 alin. (2), art. 174 alin. (11), art. 175 alin. (2), art. 1751 alin. (2), art. 2011 alin. (3), art. 206 alin. (1), art. 264 alin. (4) și (6), precum și în cazul recidivei periculoase sau deosebit de periculoase, condamnarea cu suspendarea condiționată a executării pedepsei nu se aplică."

Prin urmare, legiuitorul a exclus în mod expres şi neechivoc posibilitatea aplicării suspendării condiționate în cazul infracțiunii prevăzute de art. 264 alin. (4) Cod penal.

Instanța subliniază că această interdicție este una absolută și nu lasă loc unor aprecieri discreționare. Chiar și în situația existenței unor circumstanțe excepționale, chiar și în situația în care inculpatul este tânăr, nu are antecedente penale, și-a recunoscut vinovăția și beneficiază de o caracterizare pozitivă, instanța nu poate substitui voința legiuitorului și nu poate aplica o instituție juridică pe care legea o interzice în mod expres.

Or, principiul legalității pedepsei obligă instanța să respecte atât normele care permit individualizarea sancțiunii, cât și pe cele care stabilesc limitele acestei individualizări.

Din această perspectivă, deși instanța apreciază că circumstanțele excepționale existente justifică reducerea pedepsei sub minimul prevăzut de lege în temeiul art. 79 și art. 70 Cod penal, aceleași circumstanțe nu pot înlătura interdicția expresă instituită de art. 90 alin. (4) Cod penal.

În consecință, instanța concluzionează că executarea efectivă a pedepsei este inevitabilă.

Ținând cont de gravitatea consecințelor produse, de necesitatea afirmării valorii supreme a vieții umane, de imperativele prevenirii generale a infracțiunilor rutiere și de obligația statului de a reacționa printr-o sancțiune reală la încălcările care au condus la pierderea unei vieți omenești, instanța apreciază că pedeapsa echitabilă și proporțională în prezenta cauză este închisoarea pe un termen de 3 (trei) ani, cu executare efectivă.

Instanța este conștientă că această pedeapsă va avea consecințe semnificative asupra vieții inculpatului, însă reține că răspunderea penală nu poate fi analizată exclusiv prin prisma intereselor persoanei condamnate. În balanța valorilor protejate de lege, viața umană pierdută în urma conduitei inculpatului impune o reacție penală fermă și efectivă.

Prin urmare, instanța apreciază că numai executarea reală a unei pedepse privative de libertate este aptă să asigure restabilirea echității sociale, să contribuie la conștientizarea gravității faptelor săvârșite și să transmită un mesaj clar că participarea la traficul rutier fără drept legal de a conduce și cu ignorarea normelor de siguranță rutieră atrage consecințe penale severe atunci când conduce la pierderea unei vieți omenești.

Din aceste considerente, instanța stabilește inculpatului Lisnic Dan *****pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 3 (trei) ani, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip deschis.

Instanţa menţionează că în temeiul art. 329 alin.(1) din Codul de procedură penală, la judecarea cauzei, instanţa, din oficiu sau la cererea părţilor şi ascultând opiniile acestora, este în drept să dispună aplicarea, înlocuirea sau revocarea măsurii preventive aplicate inculpatului, iar o nouă cerere de aplicare, înlocuire sau revocare a măsurii preventive poate fi depusă dacă au apărut temeiuri pentru aceasta, dar nu mai devreme decît peste o lună după ce încheierea precedentă privind această chestiune a intrat în vigoare sau dacă nu au intervenit noi împrejurări care condiţionează noua cerere.

Potrivit dispozițiilor art. 175 Cod de procedură penală, măsurile preventive sunt măsuri procesual-penale cu caracter de constrângere, instituite în scopul asigurării desfășurării corespunzătoare a procesului penal și al prevenirii unor eventuale acțiuni obstructive din partea bănuitului, învinuitului sau inculpatului.

Aceste măsuri pot fi aplicate pe parcursul urmăririi penale și al examinării cauzei în instanța de judecată și constau în limitarea temporară a libertății de acțiune a persoanei procesuale, atunci când se constată existența unui pericol real ca aceasta: să se sustragă de la urmărirea penală, judecată sau executarea sentinței; să influențeze martori, experți, alți participanți în proces sau să împiedice administrarea probelor; să comită noi infracțiuni sau acțiuni de intimidare ori presiune; să pericliteze ordinea publică și securitatea societății; ori să împiedice executarea sentinței penale definitive.

Măsurile preventive pot fi aplicate doar dacă există bănuiala rezonabilă privind comiterea unei infracțiuni și dacă sunt întrunite condițiile de proporționalitate, necesitate și subsidiaritate, fiind obligatorie motivarea aplicării fiecărei măsuri în parte prin prisma riscurilor procesuale concrete.

În acest sens, instanța este obligată să verifice în mod riguros temeinicia și legalitatea măsurii preventive aplicate, inclusiv în faza deliberativă, pentru a stabili dacă menținerea, modificarea ori revocarea acesteia este justificată în raport cu stadiul procesului și circumstanțele concrete ale cauzei.

În conformitate cu prevederile art. 176 din Codul de procedură penală, măsurile preventive pot fi aplicate de către procuror, din oficiu ori la propunerea organului de urmărire penală, sau, după caz, de către instanța de judecată numai în cazurile în care există suficiente temeiuri rezonabile, susținute prin probe, de a presupune că bănuitul, învinuitul, inculpatul ar putea să se ascundă de organul de urmărire penală sau de instanță, să exercite presiune asupra martorilor, să nimicească sau să deterioreze mijloacele de probă sau să împiedice într-un alt mod stabilirea adevărului în procesul penal, să săvârșească alte infracțiuni ori că punerea în libertate a acestuia va cauza dezordine publică.

Instanța reține că, din momentul pronunțării, sentința nu dobândește caracter definitiv, iar inculpatul beneficiază în continuare de prezumția de nevinovăție până la epuizarea căilor ordinare de atac.

Este de menționat că, la 26 iunie 2025, ora 12:00 min., Lisnic Dan *****a fost reţinut în conformitate cu prevederile art. 156, 167 Cod de procedură penală.

La 27 iunie 2025 Lisnic Dan *****a fost pus sub învinuire în baza art. 264 alin. (4) Cod Penal.

La 27 iunie 2025 prin încheierea judecătorului de instrucţie a Judecătoriei Străşeni (sediul central), i-a fost aplicată învinuitului Lisnic Dan *****măsura preventivă sub formă de arest preventiv pe un termen de 30 de zile.

Prin încheierea judecătorului de instrucţie a Judecătoriei Străşeni (sediul central) din 23.07.2025, a fost admis parțial demersul procurorului și a fost înlocuită măsura preventivă cu arest la domiciliu pe un termen până la 22.08.2025 ora 11:20.

La 19.08.2025, prin încheierea judecătorului de instrucție a fost prelungită măsura preventivă, arestul la domiciliu până la 21.09.2025.

Prin încheierea judecătorului de instrucție din 18.09.2025, i-a fost prelungită inculpatului Lisnic Dan *****măsura preventivă sub formă de arest la domiciliu până la 21 octombrie 2025, ora 11:20.

La 20 octombrie 2025, prin încheierea Judecătoriei Strășeni, sediul central a fost

prelungită măsura preventivă sub formă de arest la domiciliu în privința lui Lisnic Dan *****până la 20 noiembrie 2025, ora 11:20.

Prin încheierea Judecătoriei Strășeni, sediul central din 18 noiembrie 2025, măsura preventivă sub forma arestului la domiciliu în privința lui Lisnic dan *****a fost înlocuită cu măsura preventivă, liberarea provizorie sub control judiciar pe un termen de 60 zile, începând cu 18.11.2025, ora 10:50.

Prin încheierea Judecătoriei Strășeni, sediul central din 12 ianuarie 2026, măsura preventivă sub formă de liberarea provizorie sub control judiciar a fost prelungită pe un termen de 60 zile, începând cu 17 ianuarie 2026, ora 10:50.

La 13 martie 2026, măsura preventivă-liberarea provizorie sub control judiciar în privința lui Lisnic Dan *****, a fost prelungită începînd cu 18 martie 2026 ora 10:50.

Prin încheierea Judecătoriei Strășeni, sediul central din 14 mai 2026, măsura preventivă - liberarea provizorie sub control judiciar în privința lui Lisnic Dan *****, a fost prelungită începînd cu 17 mai 2026 ora 10:50.

Examinând chestiunea privind măsura preventivă aplicată în privința inculpatului Lisnic Dan *****, instanța reține că, pe parcursul procesului penal, față de acesta a fost aplicată inițial măsura preventivă sub formă de arest preventiv, ulterior înlocuită cu arest la domiciliu, iar în final - cu liberarea provizorie sub control judiciar, măsură care se menține la momentul pronunțării sentinței.

Potrivit art. 176 din Codul de procedură penală, măsurile preventive pot fi aplicate și menținute numai în cazul existenței unor temeiuri rezonabile, susținute prin probe, care să indice riscul sustragerii inculpatului de la judecată sau de la executarea hotărârii judecătorești, al influențării participanților la proces, al împiedicării aflării adevărului sau al săvârșirii de noi infracțiuni.

Instanța reține că, la momentul pronunțării sentinței, cercetarea judecătorească a fost finalizată, probele au fost administrate și examinate în mod complet, iar riscurile care au justificat inițial aplicarea măsurii preventive nu mai subzistă în aceeași intensitate.

De asemenea, pe întreaga durată a procesului penal, inculpatul Lisnic Dan *****s-a prezentat în fața instanței ori de câte ori a fost solicitat, nu a încălcat obligațiile impuse prin măsura preventivă și nu s-au constatat circumstanțe care să indice intenția acestuia de a se sustrage de la urmărirea penală sau de la judecată.

Analizând materialele cauzei și regimul măsurilor preventive aplicate inculpatului pe parcursul procesului penal, instanța reține că Lisnic Dan *****s-a aflat succesiv sub imperiul mai multor măsuri procesuale de constrângere, începând cu reținerea sa la data de 26 iunie 2025 și continuând ulterior cu arestul preventiv, arestul la domiciliu și liberarea provizorie sub control judiciar.

În contextul stabilirii unei pedepse cu închisoare cu executare efectivă, instanța este obligată să determine atât momentul de la care începe executarea sancțiunii penale, cât și perioada care urmează a fi inclusă în termenul pedepsei aplicate.

Potrivit art. 88 alin. (3) Cod penal, „timpul aflării persoanei sub arest preventiv până la judecarea cauzei se include în termenul închisorii, calculându-se o zi pentru o zi”.

Din interpretarea normei citate rezultă că legiuitorul a acordat relevanță juridică exclusiv perioadei în care persoana a fost efectiv privată de libertate prin aplicarea măsurii preventive a arestului preventiv, instituind obligația instanței de a include această perioadă în termenul pedepsei cu închisoarea stabilite prin sentință.

Rațiunea acestei reglementări rezidă în necesitatea respectării principiului

proporționalității sancțiunii penale și a interdicției unei duble privări de libertate pentru aceeași cauză penală. Or, perioada în care persoana a fost supusă detenției preventive reprezintă deja o restrângere efectivă a libertății individuale, care nu poate fi ignorată la executarea ulterioară a pedepsei definitive.

În același timp, instanța constată că dispozițiile art. 88 alin. (3) Cod penal nu prevăd includerea în termenul închisorii a perioadelor în care persoana s-a aflat sub arest la domiciliu sau sub liberare provizorie sub control judiciar. Prin urmare, deși aceste măsuri au presupus anumite restrângeri ale exercițiului unor drepturi și libertăți, ele nu sunt asimilate de legiuitor detenției preventive în sensul normei menționate și, respectiv, nu urmează a fi computate în termenul pedepsei stabilite.

Astfel, instanța reține că în prezenta cauză perioada susceptibilă de includere în termenul pedepsei este cea cuprinsă între data reținerii inculpatului – 26 iunie 2025, ora 12:00 – și data de 23 iulie 2025, când măsura preventivă a arestului preventiv a fost înlocuită cu arestul la domiciliu.

Totodată, având în vedere că prin prezenta sentință inculpatului Lisnic Dan *****îi este aplicată pedeapsa închisorii cu executare efectivă, instanța apreciază necesar să stabilească expres momentul de la care începe executarea acesteia.

În acest sens, instanța reține că executarea pedepsei urmează să înceapă din momentul rămânerii definitive a prezentei sentințe, când hotărârea dobândește autoritate de lucru judecat și devine executorie. Din acel moment, condamnatul urmează să execute pedeapsa stabilită prin hotărârea instanței, cu includerea în termenul executării a perioadei în care s-a aflat anterior în stare de arest preventiv în cadrul prezentei cauze penale.

Prin urmare, în conformitate cu prevederile art. 88 alin. (3) Cod penal, perioada aflării lui Lisnic Dan *****în stare de arest preventiv începând cu 26 iunie 2025, ora 12:00, și până la 23 iulie 2025, urmează a fi inclusă în termenul pedepsei stabilite prin prezenta sentință, calculându-se o zi de arest preventiv pentru o zi de închisoare.

Ținând cont de faptul că infracțiunea prevăzută de art. 264 alin. (4) Cod penal este săvârșită din imprudență, de persoana inculpatului, de lipsa antecedentelor penale, de vârsta acestuia, precum și de dispozițiile legislației execuțional-penale referitoare la individualizarea regimului de executare, instanța consideră necesar ca pedeapsa închisorii stabilită inculpatului să fie executată în penitenciar de tip deschis.

În consecință, termenul executării pedepsei urmează să fie calculat din momentul rămânerii definitive a prezentei sentințe, cu includerea în termenul respectiv a perioadei aflării lui Lisnic Dan *****în stare de arest preventiv de la 26 iunie 2025, ora 12:00, până la 23 iulie 2025, iar pedeapsa urmează a fi executată în penitenciar de tip deschis.

Conform prevederilor articolului 385 alin. (1), pct. 14) Cod de procedură penală, la adoptarea sentinţei, instanţa de judecată soluţionează cine și în ce proporție trebuie obligat să plătească cheltuielile judiciare.

Potrivit articolului 227 alin. (1) Cod de procedură penală, cheltuielile judiciare sânt cheltuielile suportate potrivit legii pentru asigurarea bunei desfăşurări a procesului penal, iar potrivit alin. (2), pct. 5) al aceluiași articol, cheltuielile judiciare cuprind sumele cheltuite în legătură cu efectuarea acţiunilor procesuale în cauza penală.

În conformitate cu art. 229 alin. (1) – (3) Cod de procedură penală, cheltuielile judiciare sunt suportate de condamnat sau sunt trecute în contul statului, instanța de judecată poate obliga condamnatul să recupereze cheltuielile judiciare, cu excepţia sumelor plătite interpreţilor, traducătorilor, precum şi apărătorilor în cazul asigurării inculpatului cu avocat care acordă

asistenţă juridică garantată de stat, atunci când aceasta o cer interesele justiţiei şi condamnatul nu dispune de mijloacele necesare. Achitarea cheltuielilor judiciare poate fi suportată şi de condamnatul care a fost eliberat de pedeapsă sau căruia i-a fost aplicată pedeapsă, precum şi de persoana în privinţa căreia urmărirea penală a fost încetată pe temeiuri de nereabilitare. Instanţa poate elibera de plata cheltuielilor judiciare, total sau parţial, condamnatul sau persoana care trebuie să suporte cheltuielile judiciare în caz de insolvabilitate a acestora sau dacă plata cheltuielilor judiciare poate influenţa substanţial asupra situaţiei materiale a persoanelor care se află la întreţinerea lor. Efectuarea cheltuielilor judiciare într-o cauză penală este provocată de săvârşirea unei infracţiuni, care impune desfăşurarea urmăririi şi a judecării cauzei pentru aplicarea legii penale celui ce a comis-o, ca urmare, cheltuielile judiciare sunt imputabile inculpatului condamnat pentru săvârşirea infracţiunii, temeiul juridic fiind vinovăţia sa infracţională, deoarece fără săvârşirea infracţiunii astfel de cheltuieli nu s-ar fi efectuat.

Analizând materialele cauzei, se constată că plata cheltuielilor de judecată reprezintă cheltuielile de judecată suportate de către stat legate de: efectuarea raportului de expertiză judiciară nr. *****din 30 iulie 2025, care a generat cheltuieli suportate în mărime de 3238 lei, efectuarea raportului de expertiză judiciară nr. *****din 25 august 2025, care a generat cheltuieli în mărime de 320 lei și efectuarea raportului de expertiză judiciară nr. *****din 19 septembrie 2025 la întocmirea căruia au fost suportate cheltuieli în mărime de 320 lei.

Astfel, instanța conchide că cheltuielile judiciare în mărime de 3878 (trei mii opt sute șaptezeci și opt), pentru efectuarea acţiunilor procesuale în cauza penală dată urmează a fi recuperate integral din contul inculpatului Lisnic Dan *****în contul statului.

Instanța constată că în prezenta cauză, succesorul părții vătămate Calancea Galina a înaintat o cerere prin care a solicitat încasarea din contul inculpatului Lisnic Dan a prejudiciului cauzat prin infracțiune.

În prezenta acțiune civilă, formulată în cadrul procesului penal, reclamanta Calancea Galina, în calitate de succesor al părții vătămate decedate Calancea Virginia, solicită atragerea la răspundere civilă a inculpatului Lisnic Dan pentru prejudiciile cauzate printr-un accident rutier produs la data de 19.06.2025 în satul Zubrești, raionul Strășeni.

Se reține că inculpatul, conducând un autoturism de model Toyota Auris, ar fi circulat fără prudență sporită, ar fi pierdut controlul asupra vehiculului și ar fi tamponat victima, în urma căruia aceasta a decedat la fața locului.

Reclamanta a fost recunoscută în calitate de succesor al părții vătămate și susține că prejudiciile materiale și morale nu au fost reparate benevol de către inculpat, motiv pentru care a fost înaintată acțiunea civilă.

În drept, cererea este întemeiată pe prevederile Codului de procedură penală privind acțiunea civilă în procesul penal, precum și pe normele Codului civil referitoare la răspunderea pentru prejudiciul cauzat de un izvor de pericol sporit, repararea prejudiciului material și moral, inclusiv în caz de deces al victimei. De asemenea, sunt invocate principiile constituționale privind demnitatea umană și viața de familie, precum și jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului referitoare la repararea suferințelor morale în caz de pierdere a unui membru de familie.

Reclamanta susține că moartea unei persoane apropiate, în special a unui copil, generează în mod evident suferințe psihice grave pentru părinți, iar aceste suferințe nu necesită probe suplimentare, fiind prezumate în mod natural și recunoscute în jurisprudență.

Se solicită instanței admiterea acțiunii civile și obligarea inculpatului la repararea prejudiciilor cauzate, după cum urmează: rambursarea sumei de 98.760,66 lei reprezentând

creditul achitat după deces, 8.000 lei pentru deteriorarea unui telefon mobil, 500.000 lei cu titlu de prejudiciu moral și 20.000 lei cu titlu de cheltuieli de judecată.

Totodată, avocatul Rusu Serghei, în numele și în interesele reclamanților minori ***** și *****, a înaintat acțiune civilă în cadrul cauzei penale nr. 1-402/2025, solicitând atragerea în calitate de parte civilmente responsabilă a companiei de asigurări GENERAL ASIGURĂRI S.A., IDNO 1016600035165, și obligarea acesteia la repararea prejudiciilor materiale și morale cauzate prin accidentul rutier din 19.06.2025, soldat cu decesul mamei reclamanților, Calancea Virginia.

Se solicită încasarea următoarelor sume: în beneficiul reclamantei ***** – 162.864 lei, din care 98.464 lei prejudiciu moral și 64.400 lei prejudiciu material; în beneficiul reclamantului ***** – 98.464 lei, din care 97.061 lei prejudiciu moral, precum și actualizarea sumelor cu indicele de inflație până la plata efectivă și compensarea cheltuielilor de judecată.

În fapt, la data de 19.06.2025, inculpatul Lisnic Dan, conducând autovehiculul de model Toyota Auris, cu numărul de înmatriculare*****, pe drumul principal din satul Zubrești, raionul Strășeni, a pierdut controlul asupra direcției de deplasare și a tamponat-o pe Calancea Virginia, născută în *****, care a decedat la fața locului.

Prin ordonanțele organului de urmărire penală, reclamanții au fost recunoscuți în calitate de părți civile, iar Calancea Galina a fost recunoscută succesor al părții vătămate.

Se reține că prejudiciile invocate nu au fost reparate nici de inculpat, nici de asigurător, motiv pentru care a fost formulată prezenta acțiune civilă în cadrul procesului penal.

În drept, acțiunea este întemeiată pe prevederile Codului de procedură penală, Codului civil privind răspunderea delictuală și răspunderea pentru prejudiciu cauzat de izvor de pericol sporit, precum și pe dispozițiile Legii nr. 106/2022 privind asigurarea obligatorie de răspundere civilă auto.

Referitor la acțiunea civilă, prin referința înaintată la 12.01.2026, apărătorul Liliana Panuș, acționînd în interesele inculpatului a menționat că inculpatul nu contestă în principiu obligația de reparare a prejudiciului moral, însă solicită diminuarea cuantumului acestuia, considerând suma de 500.000 lei ca fiind excesivă și disproporționată față de situația materială și circumstanțele cauzei.

Cu privire la prejudiciul material solicitat (rambursarea creditului și costul telefonului mobil), inculpatul contestă temeinicia acestora, invocând lipsa probelor directe privind utilizarea sumelor din credit în beneficiul victimei și lipsa dovezilor privind existența și deteriorarea telefonului.

Totodată, inculpatul susține că, prin intermediul familiei sale, a suportat cheltuieli legate de decesul victimei, inclusiv cheltuieli funerare și alte sume acordate succesorului, în cuantum total de aproximativ 33.000 lei.

În consecință, inculpatul solicită ca prejudiciul moral să fie stabilit de instanță într-un cuantum redus, proporțional, iar cheltuielile de asistență juridică să fie diminuate corespunzător.

Ulterior, ținînd cont că în cadrul procesului penal a fost formulată acțiune civilă împotriva inculpatului și a „General Asigurări” S.A., în calitate de parte civilmente responsabilă, solicitându-se repararea prejudiciului material și moral cauzat prin accident, inclusiv pierderea întreținerii pentru minori.

Ulterior, reclamanții au depus cerere de concretizare a acțiunii civile, prin care au solicitat: încasarea în solidar de la inculpat și asigurător a despăgubirilor pentru minori; acordarea pentru ***** a sumei de 98.464 lei daune materiale și 64.400 lei daune morale; acordarea pentru *****

a sumei de 98.464 lei daune materiale; stabilirea unei pensii de întreținere de 4.000 lei lunar pentru fiecare minor, până la atingerea majoratului; încasarea cheltuielilor de judecată.

Reclamanții au motivat cererea prin faptul că minorii au rămas fără întreținător legal în urma decesului mamei și că sumele solicitate corespund necesităților de întreținere și recomandărilor statistice privind minimul de existență pentru copii.

Temeiurile juridice invocate includ dispozițiile Codului de procedură penală, Codului de procedură civilă, Codului civil, Codului familiei și prevederile relevante privind răspunderea civilă delictuală și asigurarea obligatorie RCA.

CA „General Asigurări" S.A., în calitate de parte civilmente responsabilă, a comunicat instanței că a fost citată și a recepționat acțiunea civilă și cererea de concretizare a pretențiilor formulate în cauza penală nr. 1-402/2025, privind accidentul rutier produs la 19.06.2025 de inculpatul Lisnic Dan *****, soldat cu decesul victimei Calancea Virginia.

Societatea de asigurare a indicat că, în temeiul legislației privind asigurarea obligatorie RCA, a deschis dosarul de daună și a examinat cererile succesorilor părții vătămate, respectiv Calancea Galina și copiii minori ***** și *****. În urma examinării, a stabilit și achitat despăgubiri în limitele legale.

Astfel, a fost achitată suma de 10.000 euro (echivalent aproximativ 196.900 lei) cu titlu de prejudiciu moral, precum și suma de 64.100 lei cu titlu de cheltuieli de înmormântare, în conformitate cu prevederile Legii nr. 106/2022.

De asemenea, între părți a fost încheiat un acord privind stabilirea despăgubirii de asigurare, prin care s-a convenit acordarea sumei de 600.000 lei cu titlu de indemnizație de urmaș pentru minorii ***** și *****, sumă care a fost ulterior achitată integral.

În consecință, CA „General Asigurări" S.A. susține că și-a executat integral obligațiile de asigurare rezultate din evenimentul rutier și consideră că nu mai există obligații restante față de părțile vătămate. Totodată, invocând prevederile Legii nr. 106/2022, solicită respingerea pretențiilor privind cheltuielile de judecată, apreciind că acestea nu sunt opozabile asigurătorului în cadrul răspunderii RCA, și respingerea celorlalte pretenții formulate în contradictoriu cu aceasta.

Totodată, la 05 februarie 2026 prin intermediul Secției de Evidență și Documentare Procesuală a Judecătoriei Strășeni, avocatul Rusu Serghei, acționînd în interesele succesorului legal al părții vătămate a depus cerere de renunțare parțială la acțiunea civilă înaintată în cadrul procesului penal.

În motivarea cererii, reclamanții reprezentați de avocatul Rusu Serghei, în numele succesorilor minori ai părții vătămate Calancea Virginia, au înaintat acțiune civilă în cadrul procesului penal privind tragicul accident rutier produs la 19.06.2025, în care inculpatul Lisnic Dan este învinuit de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 264 alin. (3) Cod penal.

Prin acțiunea civilă și ulterior prin cererea de concretizare, reclamanții au solicitat inițial atragerea în proces a companiei de asigurări „General Asigurări" S.A. în calitate de parte civilmente responsabilă și obligarea acesteia, precum și a inculpatului, la repararea prejudiciilor morale și materiale cauzate copiilor minori ***** și *****, inclusiv despăgubiri pentru prejudiciul moral, material și o pensie de întreținere lunară de 4.000 lei pentru fiecare minor până la atingerea majoratului, precum și alte cheltuieli aferente.În fapt, se reține că în urma accidentului rutier, produs prin pierderea controlului asupra vehiculului de către inculpatul Lisnic Dan, a decedat Calancea Virginia, iar copiii minori au rămas fără întreținător legal.

Ulterior depunerii acțiunii civile, partea civilmente responsabilă „General Asigurări" S.A. a achitat benevol și integral sumele solicitate cu titlu de despăgubiri de asigurare, inclusiv

prejudiciul moral și cheltuielile de înmormântare, precum și indemnizația de urmaș stabilită în beneficiul copiilor minori, conform acordului și ordinelor de plată emise.

Ca urmare a acestor plăți, reclamanții au formulat renunțare parțială la acțiunea civilă, solicitând excluderea pretențiilor față de „General Asigurări" S.A. în ceea ce privește prejudiciile morale și materiale deja achitate și recunoscând că acestea au fost integral acoperite.

Totodată, părțile au convenit că suma privind indemnizația de întreținere și alte pretenții față de inculpat urmează a fi examinate separat, menținându-se doar pretențiile neacoperite prin asigurare.

Partea civilmente responsabilă „General Asigurări" S.A. a confirmat că și-a executat integral obligațiile legale și contractuale, achitând despăgubirile prevăzute de legislația privind asigurarea obligatorie RCA, inclusiv suma maximă pentru prejudiciul moral în caz de deces, cheltuielile de înmormântare și indemnizația de urmaș stabilită prin acord.

În consecință, se solicită instanței să ia act de renunțarea parțială la acțiunea civilă în partea ce vizează „General Asigurări" S.A. și să disjungă sau să mențină spre examinare doar pretențiile îndreptate împotriva inculpatului Lisnic Dan, în limita prejudiciilor neacoperite.

Instanța reține că la materialele cauzei este anexată recipisa semnată de Calancea Galina, prin care aceasta confirmă că a primit de la inculpatul Lisnic Dan, cu titlu de reparare a prejudiciului moral, suma de 6.000 euro, echivalentul a 118.620 lei, conform cursului oficial stabilit de Banca Națională a Moldovei la data efectuării plății./f. d. 109/

În drept, instanța reține că în conformitate cu art. 219 alin.(1) din Codul de procedură penală, acţiunea civilă în procesul penal se intentează prin depunerea unei cereri, adresate procurorului sau instanţei de judecată, de către persoanele fizice sau juridice cărora le-au fost cauzate prejudicii materiale sau morale nemijlocit prin fapta (acţiunea sau inacţiunea) interzisă de legea penală sau în legătură cu săvârșirea acesteia.

În conformitate cu art. 220 alin. (1), (2) și (3) din Codul de procedură penală, acţiunea civilă în procesul penal se soluţionează în conformitate cu prevederile Codului de procedură penală. Normele procedurii civile se aplică dacă ele nu contravin principiilor procesului penal şi dacă normele procesului penal nu prevăd asemenea reglementari. Hotărârea privind acţiunea civilă se adoptă în conformitate cu normele dreptului civil şi ale altor domenii de drept.

Potrivit prevederilor art.225 alin.(2) din Codul de procedură penală, la adoptarea sentinţei de acuzare sau de aplicare a măsurilor de constrângere cu caracter medical, instanţa soluţionează şi acţiunea civilă prin admiterea ei, totală sau parţială, ori prin respingere.

În conformitate cu art. 387 alin. (1) din Codul de procedură penală, odată cu soluţionarea cauzei penale, judecătorul este obligat să soluţioneze acţiunea civilă.

Cu privire la prejudiciul material, în conformitate cu art. 1998 alin. (1) din Codul civil, cel care acţionează faţă de altul în mod ilicit, cu vinovăţie este obligat să repare prejudiciul patrimonial, iar în cazurile prevăzute de lege, şi prejudiciul moral cauzat prin acţiune sau omisiune.

Din prevederile alineatului (1) al art. 2025 din Codul civil reţinem că, repararea prejudiciului se face în natură, prin restabilirea situației anterioare (transmiterea unui bun de același gen și de aceeași calitate, repararea bunului deteriorat etc.), iar dacă aceasta nu este cu putință ori dacă persoana vătămată nu este interesată de repararea în natură, prin plata echivalentului bănesc (despăgubire), stabilit prin acordul părților sau, în lipsa unui asemenea acord, prin hotărâre judecătorească.

Raționând prin prisma acestor texte de lege, instanța desprinde că condițiile exercitării acțiunii civile în cadrul procesului penal sunt: 1) infracţiunea să fi produs prejudiciul; 2) între

infracţiunea săvârşită şi prejudiciul reclamat să existe un raport de cauzalitate; 3) prejudiciul trebuie să fie cert; 4) prejudiciul să nu fi fost reparat; și 5) să existe manifestarea de voinţă a celui vătămat de a fi despăgubit.

Potrivit art. 2036 alin. (1) şi (2) din Codul civil, în cazul în care persoanei i s-a cauzat un prejudiciu moral prin fapte ce atentează la drepturile ei personale nepatrimoniale, precum şi în alte cazuri prevăzute de lege, instanţa de judecată are dreptul să oblige persoana responsabilă la reparaţia prejudiciului prin plata de despăgubiri, iar prejudiciul moral se repară indiferent de existenţa şi întinderea prejudiciului patrimonial.

Instanța de judecată reține că, în prezenta cauză penală, pe parcursul examinării acesteia, părțile civile au formulat pretenții privind repararea prejudiciului moral și material cauzat prin accidentul rutier produs la 19.06.2025, soldat cu decesul lui Calancea Virginia. Ulterior, o parte semnificativă a acestor pretenții a fost acoperită prin plăți efectuate atât de către inculpatul Lisnic Dan, cât și de către partea civilmente responsabilă „General Asigurări” S.A., în temeiul răspunderii de asigurare obligatorie RCA.

Astfel, din materialele cauzei rezultă că au fost achitate despăgubiri cu titlu de prejudiciu moral și cheltuieli aferente de înmormântare, precum și indemnizația de urmaș stabilită în beneficiul copiilor minori ***** și *****, în baza acordurilor și ordinelor de plată emise de asigurător.

De asemenea, instanța reține că, potrivit recipisei anexate la dosar, semnată de Calancea Galina, aceasta confirmă primirea de la inculpatul Lisnic Dan a sumei de 6.000 euro, echivalentul a 118.620 lei, cu titlu de reparare a prejudiciului moral.

În aceste circumstanțe, instanța constată că obligațiile de despăgubire au fost parțial executate prin intervenția asigurătorului și a inculpatului, urmând ca pretențiile civile rămase să fie analizate în raport cu sumele deja achitate și cu întinderea prejudiciului neacoperit integral.

Astfel, dreptul la repararea integrală a prejudiciului cauzat printr-o faptă ilicită reprezintă un principiu fundamental al răspunderii civile delictuale, consacrat atât de legislația națională, cât și de jurisprudența constantă a Curții Europene a Drepturilor Omului, care a statuat că despăgubirile acordate victimelor trebuie să fie efective, reale și proporționale cu gravitatea atingerii aduse drepturilor și intereselor legitime ale persoanei.

Totodată, prejudiciul moral derivat din atingerea adusă integrității corporale și sănătății persoanei presupune compensarea suferințelor fizice, psihice, emoționale și a traumelor suportate de victime în rezultatul faptei prejudiciabile, iar prejudiciul biologic reprezintă atingerea adusă integrității fizice și funcționale a organismului uman, exprimată prin diminuarea capacității funcționale, suferințele fizice permanente ori temporare și afectarea calității vieții persoanei.

Instanța observă că, în speță, existența unui prejudiciu moral și biologic rezultă în mod incontestabil din circumstanțele cauzei, fiind constatată pierderea mamei copiilor minori ***** și *****, decesul fiind direct legat de fapta ilicită a inculpatului Lisnic Dan.

În consecință, s-a apreciat că suferința psihică, emoțională și afectarea condițiilor de viață ale copiilor reprezintă un prejudiciu real, ce trebuie reparat conform normelor legale aplicabile.

În același timp, instanța constată că determinarea exactă și individualizată a întinderii prejudiciului moral și biologic pretins de părțile civile, în raport cu fiecare dintre succesorii minori ai victimei Calancea Virginia, necesită o apreciere complexă a ansamblului circumstanțelor cauzei, inclusiv a suferințelor psihice și emoționale suportate, a impactului pierderii mamei asupra dezvoltării și condițiilor de viață ale minorilor, precum și a tuturor prestațiilor deja achitate în cadrul mecanismului de asigurare obligatorie RCA și de către inculpat.

Or, din materialele cauzei rezultă că accidentul rutier a fost produs prin utilizarea unui autovehicul supus asigurării obligatorii de răspundere civilă auto, iar în legătură cu acesta au fost efectuate plăți substanțiale cu titlu de despăgubiri de asigurare, inclusiv prejudiciu moral, cheltuieli de înmormântare și indemnizație de urmaș în beneficiul copiilor minori, precum și o plată efectuată direct de inculpatul Lisnic Dan în contul prejudiciului moral.

În aceste condiții, instanța reține că stabilirea eventualelor pretenții rămase nesatisfăcute presupune o corelare strictă între întinderea prejudiciului efectiv suferit și sumele deja achitate, inclusiv prin mecanismul de asigurare, precum și verificarea încadrării acestora în limitele legale ale răspunderii civile delictuale și ale asigurării obligatorii RCA.

Totodată, instanța subliniază că analiza eventualelor diferențe între prejudiciul pretins și despăgubirile deja acordate presupune o examinare detaliată a probatoriului existent și a eventualelor acte suplimentare privind consecințele de durată ale evenimentului rutier, aspecte care urmează a fi valorificate în strictă corelare cu cadrul juridic aplicabil.

Instanța reține că, potrivit art. 387 alin. (3) Cod de procedură penală, în cazul în care pentru stabilirea exactă a cuantumului despăgubirilor este necesară administrarea unor probe suplimentare care ar conduce la tergiversarea examinării cauzei penale, instanța este în drept să admită acțiunea civilă în principiu, urmând ca asupra cuantumului concret al despăgubirilor să se pronunțe instanța civilă competentă.

În acest context, instanța apreciază că examinarea în cadrul prezentului proces penal a întinderii exacte a prejudiciului moral și biologic pretins de fiecare parte vătămată ar presupune administrarea unui volum suplimentar considerabil de probe, inclusiv eventuale expertize medico-legale complementare și evaluări complexe privind consecințele traumatismelor suferite, fapt ce ar conduce inevitabil la prelungirea excesivă a examinării cauzei penale și ar afecta exigența termenului rezonabil al procesului.

Mai mult, evaluarea prejudiciului moral și biologic presupune, prin natura sa, o apreciere profund individualizată, dependentă de multiple circumstanțe personale ale fiecărei victime, inclusiv intensitatea suferințelor fizice și psihice, durata recuperării, impactul asupra vieții sociale și familiale, eventualele sechele permanente, gradul de afectare a capacității de muncă și alte elemente care necesită o cercetare probatorie distinctă și amplă.

În aceste condiții, instanța concluzionează că acțiunea civilă formulată de succesorul părții vătămate Calancea Galina, și acțiunea civilă în numele și în interesul copiilor minori ***** și *****, privind repararea prejudiciului moral și biologic, este întemeiată în principiu, existența prejudiciului fiind pe deplin demonstrată prin materialele cauzei și aflată în legătură cauzală directă cu fapta ilicită comisă de inculpatul Lisnic Dan, constând în producerea accidentului rutier soldat cu decesul victimei Calancea Virginia.

Prin urmare, având în vedere necesitatea administrării unui probatoriu suplimentar complex pentru stabilirea exactă a cuantumului despăgubirilor cuvenite fiecărui copil minor, instanța consideră că acțiunea civilă urmează a fi admisă în principiu, urmând ca asupra cuantumului concret al despăgubirilor să se pronunțe instanța competentă în ordine civilă.

În conformitate cu prevederile art. 162 din Codul de procedură penală în cadrul soluționării cauzei în fond, instanța va hotărî chestiunea cu privire la corpurile delicte.

Potrivit ordonanței din 20.06.2025, a fost recunoscut în calitate de corp delict, unitatea de transport de model ,,Toyota Auris” cu *****.

Prin urmare, corpurile delicte: unitatea de transport de model ,,Toyota Auris” cu ***** urmează a fi restituit proprietarului după intrarea în vigoarea a sentinței.

În conformitate cu prevederile art. 157 alin. (1) din Codul de procedură penală, constituie mijloc material de probă documentele în orice formă (scrisă, audio, video, electronică etc.) care provin de la persoane oficiale fizice sau juridice dacă în ele sânt expuse ori adeverite circumstanţe care au importanţă pentru cauză.

Conform materialelor cauzei penale, în calitatea de mijloace materiale de probă, prin ordonanța din 26.09.2025 a fost recunoscut în calitate de mijloc material de probă: actul, copia informație privind rezultatul analizei de sînge colectată la 20.06.2025 de la cet. Lisnic Dan.

Reieșind din cele expuse supra, mijloacele materiale de probă urmează a fi păstrate în continuare la materialele cauzei, pe toată durata păstrării dosarului penal.

În conformitate cu prevederile art. 364^1 , 384, 385, 389 și 392-395 din Codul procedură penală a RM, 80^1 din Codul penal la RM instanța de judecată,

Hotărăște:

Lisnic Dan *****născut la *****, IDNP *****, se recunoaște vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 264 alin. (4) Cod penal și cu aplicarea prevederilor art. 80^1 , 79 din Codul penal al Republicii Moldova și 364^1 din Codul de procedură penală, i se stabilește pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de **3 (trei) ani**, cu executarea în penitenciar de tip deschis.

Termenul executării pedepsei principale sub formă de închisoare de 3 (trei) ani, se calculează de la data rămânerii definitive a prezentei hotărâri judecătorești, din momentul reținerii.

Se încasează de la inculpatul Lisnic Dan *****în beneficiul bugetului de stat suma de 3878 (trei mii opt sute șaptezeci și opt) lei, cu titlul de cheltuieli de judecată.

Acțiunile civile în procesul penal, înaintate de succesorul părții vătămate, Calancea Galina, atât în interes propriu, cât și în interesul copiilor minori ***** și ***** privind încasarea prejudiciului moral și material cauzat prin infracțiune, se admit în principiu, însă asupra cuantumului despăgubirilor cuvenite urmează să hotărască instanța în ordine civilă.

Măsura preventivă sub formă de liberare provizorie sub control judiciar aplicată în privința inculpatului Lisnic Dan *****și prelungită prin încheierea Judecătoriei Strășeni, sediul central din 14 mai 2026 urmează a fi menținută până la intrarea în vigoare a prezentei sentințe.

Corpul delict: unitatea de transport de model ,,Toyota Auris” cu ***** urmează a fi restituit proprietarului după intrarea în vigoarea a sentinţei.

Mijloacele materiale de probă: actul, copia informație privind rezultatul analizei de sînge colectată la 20.06.2025 de la cet. Lisnic Dan urmează a fi păstrate în continuare la materialele cauzei penale.

Sentinţa este cu drept de atac în ordine de recurs la Curtea de Apel Centru, în termen de 15 zile, prin intermediul Judecătoriei Strășeni, sediul central.

Președintele ședinței,
Judecător **Iana Talmaci**